

การพัฒนาารูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

A Development of an Activity Model for Moral Discipline Enhancement for Elementary Students

ประยูรศรี กวานปรัชชา¹ พจมาน ชำนาญกิจ² และ ภูมิพงศ์ จอมหงษ์พิพัฒน์³

Prayoonsri Kuanpratcha,¹ Potchaman Chamnankit² and Bhumpong Jomhongbhibhat³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัย 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลประยูรศรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายได้กลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) แบบวัดพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีวินัย 2) แบบบันทึกพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีวินัย 3) แบบทดสอบความรู้เชิงคุณธรรมด้านความมีวินัย ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบแผนการทดลอง แบบสองกลุ่มวัดก่อนและหลัง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคุณธรรมด้านความมีวินัยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนกลุ่มทดลอง มีคุณธรรมด้านความมีวินัย ในระยะทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม 3) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรู้เชิงคุณธรรมด้านความมีวินัย หลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนกลุ่มทดลอง มีความรู้เชิงคุณธรรมด้านความมีวินัยไม่แตกต่างกัน จากการทดสอบหลังเสร็จสิ้นกิจกรรมตามรูปแบบและผ่านไป 2 สัปดาห์

คำสำคัญ : รูปแบบกิจกรรม / เสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัย / แนวพุทธ / แนวคิดการปรับพฤติกรรมทางปัญญา

ABSTRACT

The purposes of this study were to: 1) develop an activity model for moral discipline enhancement and 2) investigate the effects of implementing the developed activity model for moral discipline enhancement. The samples in this study comprised 30 students in an experimental group and 30 students in a control group from grades 4-6 at Anubanprayoonsri School in the first semester of the academic year 2014 by using random sampling. The instruments included: 1) a behavior assessment form on moral discipline 2) a record form of students' behavior on moral discipline 3) a knowledge test on moral discipline. The study was based on a Two-Group Pretest-Posttest design. The statistical components used in data analysis were percentage, mean, standard deviation and t-test.

The results found that: 1) the students' moral discipline in the experimental group was higher than that of the students in the control group at a statistically significant level of .01; 2) the students moral discipline in the experimental group in the experimental phase and the follow-up phase was higher than the control group; 3) the

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาการวิจัยหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Doctoral Student in Research of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

² อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Lecturer, Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, Assistant Professor, Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University

students' knowledge on moral discipline in the experimental group was higher after participating in the activity than before participation at a statistically significant level of .01 and 4) the experimental group students showed no difference in the knowledge of moral discipline according to the posttest results and a follow-up two weeks after the activity.

Keywords : Activity Model / Moral Discipline Enhancement / Buddhist Way /Cognitive Behavior Modification Approach

บทนำ

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559) มีเจตนารมณ์มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข คนดี คือคนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีจิตใจที่ตั้งงาม มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรม ที่แสดงออก เช่น มีวินัย ประหยัด มีความเอื้ออาทร เกื้อกูล มีเหตุผล รู้หน้าที่ ซื่อสัตย์ พากเพียร ขยัน ใฝ่รู้ใฝ่เรียนตลอดชีวิต รักประเทศ รักชาติ ภูมิใจในความเป็นไทย (สถาบันแห่งชาติเพื่อพัฒนาเด็กและครอบครัว. 2553) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการในมาตรา 6 ไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังได้กำหนดคุณลักษณะที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียน เป็นผู้มีความดี เพื่อให้อาจอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่าง มีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก (กระทรวง ศึกษาธิการ. 2551)

สถานการณ์และปัญหาของเด็กและเยาวชนไทย ขณะนี้ กำลังเผชิญกับความเสียหายมากมาย อันเกิดจากสังคมสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันทรยศที่ล้อมรอบตัวเด็ก เด็กและเยาวชนจำนวนมาก ซึมซับพฤติกรรมความรุนแรง สื่อลามกอนาจาร เสพยาเสพติด มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อยู่ในแหล่งมั่วสุมและอื่นๆ และ ปัญหาสำคัญที่จำเป็นต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วนได้แก่ ความฟุ้งเฟ้อ ใช้เงินเกินตัว การแต่งกาย การติดเกม ขาดวินัยความรับผิดชอบ ไม่รู้จักหน้าที่ของตนเอง ขาดความร่วมมือกับชุมชน ไม่มีพลัง เยาวชนและชาติจิตสำนึก (สมพงษ์ จิตระดับ. 2551) คุณธรรม จึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญของมนุษย์ทุกคน เป็นสิ่งสำคัญในสังคม ความสงบสุขและความเจริญก้าวหน้าจะบังเกิดขึ้นเมื่อคนในสังคม มีคุณธรรม การพัฒนาคนโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของ กระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา คุณธรรมจริยธรรมจึงมีความ สำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสังคมไทยที่ต้องการทั้งคนดี และคนเก่ง การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมเป็นกิจกรรมที่ผู้บริหาร โรงเรียนและครูควรจัดและสนับสนุนให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้มี

โอกาสในการเรียนรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาอันเป็นแนวทาง ในการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องดีงามผ่านกิจกรรม เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้เป็นอย่างดี การปรับพฤติกรรมเป็นวิธีประยุกต์หลักพฤติกรรม เพื่อเสริมสร้าง ให้นักเรียนเกิดคุณธรรมที่ต้องการ การพัฒนาคุณธรรมตามแนว ทฤษฎีการปรับพฤติกรรมมุ่งสร้างพฤติกรรมที่ดีงามที่บุคคล พึ่งปฏิบัติโดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผล การกระทำ ซึ่งใช้ได้ผลดีในการสร้างและรักษาพฤติกรรมที่พึง ประารถนา และการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา (ไชยพร เรืองแท้. 2556) สอดคล้องกับ Parke, Ewall & Slaby (1972) ได้กล่าว ไว้ว่า พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นั้นมีผลมาจากกระบวนการ ทางปัญญา ซึ่งเกิดจากความคิดอย่างมีระบบ คิดแบบสร้างสรรค์ มีเหตุผล สอดคล้องกับ Dobson (1988) ได้สรุปว่า 1) กระบวนการ ทางปัญญามีผลต่อพฤติกรรม 2) กระบวนการ ทางปัญญาสามารถ ปรับเปลี่ยนได้ 3) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสามารถทำได้โดยการ เปลี่ยนกระบวนการทางปัญญา

ความมีวินัยช่วยให้กลุ่มคนในสังคมต่างๆ อยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุข เพราะฉะนั้นจึงถือได้ว่า ความมีวินัยนั้นเป็น สิ่งสำคัญยิ่งที่จะต้องสร้างให้เกิดกับนักเรียนที่จะเติบโตไปเป็น อนาคตหลักของประเทศ ถ้านักเรียนสามารถกำกับตนเองให้เป็น คนมีวินัย รู้จักควบคุมตนเองในการแสดงออกอย่างเหมาะสม ไม่ทำอะไรตามใจตนเองอันจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนให้กับตนเอง และผู้อื่นแล้วย่อมส่งผลดีต่อตนเอง ครอบครัว โรงเรียนและสังคม ภายนอกได้ (สถาพร สุสุข. 2554) จากสภาพปัญหาและแนวคิด ทฤษฎีดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมสร้าง คุณธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เพื่อแก้ ปัญหาและหาแนวทางเสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัย เพื่อให้ นักเรียนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเป็นทรัพยากรบุคคล ที่มีคุณภาพของชาติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม ด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตามแนวพุทธและ แนวคิดการปรับพฤติกรรมทางปัญญา
2. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมสร้าง คุณธรรมด้านความมีวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตามแนว พุทธและแนวคิดการปรับพฤติกรรมทางปัญญา

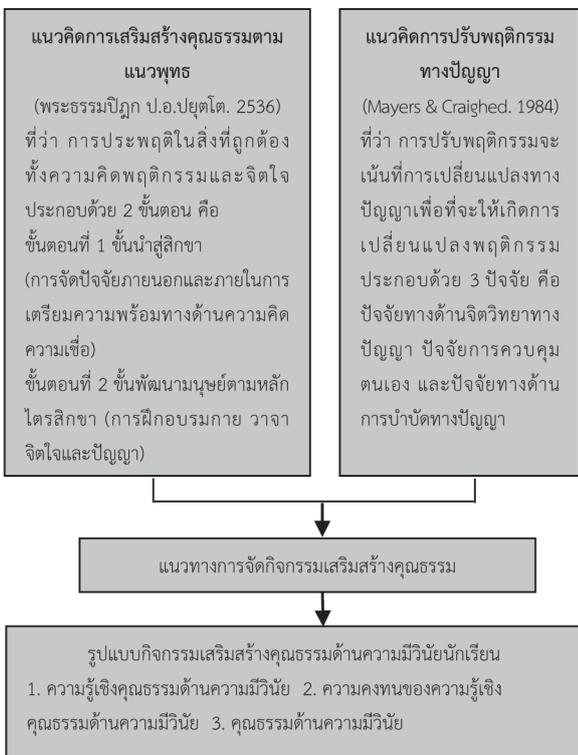

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มทดลองมีคุณธรรมด้านความ มีวินัย สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนกลุ่มทดลองมีคุณธรรมด้านความ มีวินัย ในระยะทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่า กลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรู้เชิงคุณธรรมด้านความ มีวินัยหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนกลุ่มทดลองมีความคงทนของความรู้ เชิงคุณธรรมด้านความมีวินัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากแนวคิด ทฤษฎีการพัฒนาแบบที่ว่าการพัฒนา รูปแบบจะต้องคำนึงถึงแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานที่นำมาพัฒนา หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดกิจกรรม และการวัดและประเมินผล (ทิตินา แชมมณี. 2553, บุญเลี้ยง ทุมทอง. 2556, Arends. 1999) แนวคิดที่นำมาใช้คือ แนวคิดการเสริมสร้างคุณธรรมตามแนวพุทธ และแนวคิดการปรับพฤติกรรมทางปัญญา ผู้วิจัยได้นำมากำหนด เป็นกรอบแนวคิดการพัฒนาแบบกิจกรรม ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาแบบกิจกรรม ได้ดำเนินการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้
ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาแบบกิจกรรมมีกระบวนการพัฒนา ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กระบวนการพัฒนาแบบ

การพัฒนาแบบกิจกรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการในช่วง เดือนตุลาคม 2556 – มกราคม 2557 ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ศึกษาเอกสาร งานวิจัย เกี่ยวกับคุณธรรมพื้นฐานของคนไทยและต่างประเทศ และศึกษา ทฤษฎี แนวคิดในการเสริมสร้างคุณธรรมสำหรับนักเรียนประถม ศึกษา

2. ศึกษาความต้องการจำเป็น เกี่ยวกับคุณธรรมพื้นฐาน จากผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครองและนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 5 คน ครู 242 คน ผู้ปกครอง 1,529 คน นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 1,529 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 5 คน ครู 150 คนผู้ปกครอง 306 คน นักเรียน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6 จำนวน 306 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลาก

2.2 เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง สำหรับผู้อำนวยการ ครู ผู้ปกครองและนักเรียน จำนวน 8 ด้าน 76 ข้อ ของลิเคอร์ท (Likert) ตรวจสอบความเหมาะสม ของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ด้วยเทคนิคการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการ ดัชนี PNI (สุวิมล ว่องวานิช. 2548) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความต้องการจำเป็น

คุณธรรม	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง	ค่าเฉลี่ยสภาพที่คาดหวัง	PNI	ลำดับ
ด้านความซื่อสัตย์	1.99	2.82	0.42	8
ด้านความประหยัด	1.91	2.97	0.56	6
ด้านความซื่อสัตย์	1.82	3.19	0.75	4
ด้านความมีวินัย	1.65	4.40	1.54	1
ด้านความสุภาพ	2.10	3.16	0.51	7
ด้านความสะอาด	2.01	3.43	0.71	5
ด้านความสามัคคี	1.94	3.60	0.86	3
ด้านความมีน้ำใจ	1.87	3.80	1.03	2

3. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และการวิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมสร้างคุณธรรมตามแนวพุทธ และแนวคิดการปรับพฤติกรรมทางปัญญา มาเป็นแนวทางเพื่อกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบกิจกรรม โดยจะกล่าวถึง 1) แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2) หลักการ 3) วัตถุประสงค์ 4) กระบวนการจัดกิจกรรม และ 5) การวัดและประเมินผลการจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการจัดกิจกรรม เพื่อให้ผู้นำไปใช้เข้าใจความเป็นมาและความสำคัญองค์ประกอบ ของรูปแบบตลอดจนรายละเอียดในการจัดกิจกรรมตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย คู่มือการใช้ แผนการจัดกิจกรรม การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ

3.1 เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ จำนวน 21 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ 8 คน ด้วยเทคนิคการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00

3.2 การวิเคราะห์คุณภาพของรูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัย ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คุณภาพของรูปแบบกิจกรรมเสริมสร้าง คุณธรรมด้านความมีวินัย

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน	4.35	0.37	มาก
หลักการ	4.23	0.46	มาก
จุดมุ่งหมาย	4.18	0.45	มาก
กระบวนการจัดกิจกรรม	4.47	0.39	มาก
การวัดและประเมินผล	4.29	0.52	มาก
รวม	4.30	0.44	มาก

4. การทดลองใช้รูปแบบกิจกรรมเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ นำรูปแบบไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6 จำนวน 30 คน ในเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2557 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง

5. การปรับปรุงรูปแบบกิจกรรมและคู่มือการใช้ ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้รูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัย ดำเนินการในช่วงเดือนมิถุนายน - สิงหาคม 2557 ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

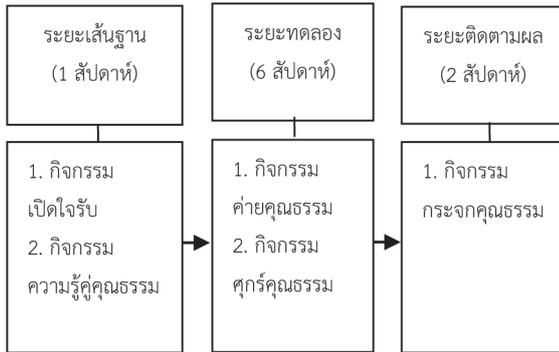
1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลประยูรศรี จำนวน 3 ห้อง 120 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยกำกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลประยูรศรี ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก มีกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน

2. การดำเนินการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรม

2.1 กำหนดแบบแผนการทดลอง การวิจัยในขั้นนี้เป็นการวิจัยแบบสองกลุ่มวัดก่อนและหลังการทดลอง (Randomized Two Group Pretest Posttest Design)

2.2 การดำเนินการศึกษาผลการใช้รูปแบบ แบ่งออกเป็น 9 สัปดาห์ กลุ่มควบคุมจะได้รับกิจกรรมปกติตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนกลุ่มทดลองจะได้รับกิจกรรมตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 กระบวนการจัดกิจกรรมตามรูปแบบกิจกรรมเสริมสร้าง
คุณธรรมด้านความมีวินัย

ผู้วิจัยทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม ในด้านพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีวินัยเท่านั้น

3. เครื่องมือที่ใช้ มี 3 ชุด ได้แก่ 1) แบบวัดพฤติกรรม
คุณธรรมด้านความมีวินัย จำนวน 30 ข้อ ชนิดมาตราส่วนประมาณ
5 ระดับของลิเคอร์ท ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม
กับพฤติกรรมที่ต้องการวัดของเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิด้วย
เทคนิคการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง
เท่ากับ 1.00 2) แบบบันทึกพฤติกรรมคุณธรรม เป็นแบบประเมิน
คุณธรรม ซึ่งแบ่งเป็นสองตอน ตอนที่ 1 นักเรียนบันทึกพฤติกรรม
ของตนเอง ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม ขณะร่วมกิจกรรม และหลัง
การเข้าร่วมกิจกรรม ตอนที่ 2 ครูบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน
ลักษณะของเครื่องมือ เป็นแบบตรวจรายการ (Checklist) ซึ่งมี
รายการพฤติกรรมที่ต้องสังเกตเรียงไว้ตามลำดับเหตุการณ์ แล้วให้
ผู้สังเกตเลือกทำเครื่องหมาย \checkmark หรือ \times เมื่อพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้น
และไม่เกิดขึ้น ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมของแบบ
สังเกตและบันทึกพฤติกรรม ด้านภาษาและสำนวนแล้วปรับปรุง
แก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้
สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีวินัย ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

พฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีวินัย	ค่าเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีวินัย					
	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	ระยะ พื้นฐาน	ระยะ ทดลอง	ระยะ ติดตามผล	ระยะ พื้นฐาน	ระยะ ทดลอง	ระยะ ติดตามผล
1. การเดินแถวเข้าชั้นเรียนอย่างสงบและเป็นระเบียบ	84.80	96.12	98.30	89.00	87.65	90.50
2. การใช้น้ำและไฟฟ้าโรงเรียนอย่างประหยัด	87.00	94.27	96.40	79.50	85.44	85.20
3. การปฏิบัติหน้าที่เวรประจำวันของห้องเรียนและโรงเรียน	84.50	93.00	95.80	83.40	87.00	87.80
4. การดูแล รักษา จัดเก็บสิ่งของของตนเองอย่างเป็นระเบียบ	67.20	85.00	89.40	69.20	80.00	77.20
5. การส่งงาน/การบ้านตรงตามเวลากำหนด	82.30	100.00	100.00	81.30	86.00	82.80
6. การแต่งกายถูกต้องเป็นระเบียบ	74.10	96.00	98.10	71.90	81.00	79.00
7. การรู้จักเข้าแถวตามลำดับ ก่อน-หลัง	81.90	94.90	95.90	81.00	83.67	81.80
8. การทิ้งขยะลงถังขยะ	57.10	58.06	91.10	56.90	61.94	66.60
โดยรวม	77.36	89.67	95.63	76.53	81.59	81.36

Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ
0.94 3) แบบทดสอบความรู้เชิงคุณธรรมด้านความมีวินัย เป็นเลือก
ตอบ มี 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.60-1.00 นำไป
ทดลองใช้กับนักเรียนประถม ศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 30 คน ได้ค่า
อำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.39-0.85 ค่าความยากง่าย 0.45 และ หาค่า
ความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)
ตามวิธีของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ
0.87

4. การวิเคราะห์ข้อมูลผลการใช้รูปแบบกิจกรรมเสริมสร้าง
คุณธรรมด้านความมีวินัย มีดังนี้

4.1 การเปรียบเทียบพฤติกรรมคุณธรรมด้าน
ความมีวินัยของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะ
พื้นฐาน ระยะทดลองและระยะติดตามผลจากแบบวัดพฤติกรรม
คุณธรรมด้านความมีวินัย ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีวินัย
ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม ตัวอย่าง	การ ทดสอบ	N	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	t	sig
ป.4	ก่อน	10	30	17.6	2.01	-10.53**	.00
	หลัง	10	30	24.7	1.25		
ป.5	ก่อน	10	30	19.5	2.63	-7.26**	.00
	หลัง	10	30	25.7	1.16		
ป.6	ก่อน	10	30	22.7	1.95	-6.40**	.00
	หลัง	10	30	27.2	1.62		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมคุณธรรมด้านความ
มีวินัยของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะพื้นฐาน
ระยะทดลองและระยะติดตามผลจากแบบบันทึกพฤติกรรม
คุณธรรมด้านความมีวินัย โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน ดังตารางที่ 4

4.3 การเปรียบเทียบความรู้เชิงคุณธรรมด้านความมีวินัยของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบโดยการทดสอบ t-test จากแบบทดสอบความรู้เชิงคุณธรรมด้านความมีวินัย ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความรู้เชิงคุณธรรมด้านความมีวินัยของนักเรียนกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	sig
ป.4	ก่อน	10	30	17.6	2.01	-10.53**	.00
	หลัง	10	30	24.7	1.25		
ป.5	ก่อน	10	30	19.5	2.63	-7.26**	.00
	หลัง	10	30	25.7	1.16		
ป.6	ก่อน	10	30	22.7	1.95	-6.40**	.00
	หลัง	10	30	27.2	1.62		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.4 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคงทนของความรู้เชิงคุณธรรมด้านความมีวินัยของนักเรียนกลุ่มทดลอง จากแบบทดสอบความรู้เชิงคุณธรรมด้านความมีวินัย โดยการทดสอบ t-test ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความคงทนของความรู้เชิงคุณธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	sig
ป. 4	หลัง	10	30	24.90	1.66	-0.77	.46
	หลัง 2 สัปดาห์	10	30	25.30	0.95		
ป. 5	หลัง	10	30	25.50	1.58	-1.67	.13
	หลัง 2 สัปดาห์	10	30	26.60	1.26		
ป. 6	หลัง	10	30	26.80	1.81	-0.75	.48
	หลัง 2 สัปดาห์	10	30	27.30	1.33		

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัย มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน 2) หลักการ 3) วัตถุประสงค์ 4) กระบวนการจัดกิจกรรม และ 5) การวัดและประเมินผล ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30, S.D. = 0.44$)

2. ผลการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัย จากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

2.1 นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีวินัยสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 พฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีวินัยของนักเรียนกลุ่มทดลองในระยะทดลองและระยะติดตามผล สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

2.3 นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรู้เชิงคุณธรรมด้านความมีวินัย หลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 นักเรียนกลุ่มทดลองมีความคงทนของความรู้เชิงคุณธรรมด้านความมีวินัย โดยระยะหลังเข้าร่วมกิจกรรม 2 สัปดาห์และระยะหลังการใช้รูปแบบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัย มี 5 องค์ประกอบ คือ ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดกิจกรรม และการวัดและประเมินผล คุณภาพของรูปแบบกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน เริ่มจากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ที่เป็นปัญหาที่ต้องได้รับการเสริมสร้างและทำการศึกษา พร้อมทั้งวิเคราะห์จุดเด่น และข้อควรปรับปรุงของแนวคิดการเสริมสร้างคุณธรรมตามแนวพุทธ และแนวคิดการปรับพฤติกรรมทางปัญญา อย่างละเอียด ทำให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องชัดเจน และเพียงพอที่จะนำมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบกิจกรรม โดยการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนารูปแบบของบุญเลี้ยง ทุมทอง (2556) ทิศนา แคมมณี (2553) Arends (1999) ที่ว่าการพัฒนารูปแบบจะต้องคำนึงถึง แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานที่นำมาพัฒนา หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดกิจกรรม และการวัดและประเมินผล โดยองค์ประกอบของรูปแบบจะจัดไว้อย่างเป็นระบบ

จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้รูปแบบกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพระดับมาก และสามารถนำไปใช้ได้จริง ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินองค์ประกอบของรูปแบบที่พบว่า ผลการพัฒนารูปแบบกิจกรรมมีความชัดเจน การใช้ภาษาและการเขียนความเป็นมาของรูปแบบ การกำหนดองค์ประกอบและกระบวนการจัดกิจกรรมของรูปแบบมีความหลากหลายทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีคุณภาพที่เหมาะสมและมีแผน

การจัดกิจกรรมประกอบ เพื่อนำไปใช้ทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาความเป็นไปได้เชิงปฏิบัติการ ทำให้ได้ทราบถึงความเหมาะสมของกิจกรรม เวลาที่ใช้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ ข้อบกพร่องที่ควรนำมาปรับปรุง จากการสังเกตพฤติกรรม พบว่านักเรียนให้ความสนใจและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และเต็มใจร่วมกิจกรรมอย่างเต็มที่ มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม จากการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญ และผลที่ได้จากการทดลองใช้นำร่องตามที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เชื่อได้ว่ารูปแบบกิจกรรมเป็นรูปแบบที่มีคุณภาพมาก และสามารถนำไปใช้ได้จริง

2. ผลการใช้รูปแบบกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัย พิจารณาจากการวัดความรู้เชิงคุณธรรมและพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีวินัย พบว่า

2.1 นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความรู้เชิงคุณธรรมด้านความมีวินัยและพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความคงทนของความรู้เชิงคุณธรรมด้านความมีวินัย โดยระยะหลังเข้าร่วมกิจกรรม 2 สัปดาห์และระยะหลังการใช้รูปแบบไม่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลมาจากการจัดกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมผู้เรียนมีความสนใจ ตั้งใจเข้ามามีส่วนร่วม อย่างสนุกสนานเมื่อใช้กิจกรรมการร่วมกิจกรรมสนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของแต่ละบุคคลร่วมกันใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ถึงผลดี-ผลเสียของการปฏิบัติ และสรุปร่วมกัน การสังเกตและบันทึกความดีของตนเองที่ได้ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ นอกจากจะเป็นการฝึกให้เป็นผู้มีวินัย ได้ชื่นชมและเห็นคุณค่าในการทำความดีในด้านต่างๆ และหมั่นฝึกปฏิบัติจนเกิดเป็นนิสัยและปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอ กิจกรรมต่างๆ ที่พัฒนาขึ้นนี้ ทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ใหม่จากตนเองและผู้อื่น สอดคล้องกับแนวคิด สุอาภา มะหิงษาเดช (2555) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม เพื่อเสริมสร้างการใช้เหตุผล มีเหตุผลเชิงจริยธรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมมีพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีวินัยสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นดังนี้เพราะโดยลักษณะกิจกรรมจะเน้นให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติตามหลักศาสนาพุทธ ผ่านกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัย ด้วยการฝึกพฤติกรรม จิตใจและปัญญา เพื่อให้นักเรียนเกิดคุณธรรมที่พึงงาม ทำให้มีพฤติกรรม จิตใจ และปัญญาที่ดียิ่งขึ้นไป เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม และการพัฒนา

ให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณธรรม สามารถพัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการปรับพฤติกรรม จะต้องนำคุณธรรมมากำหนดให้เป็นพฤติกรรมที่ประพฤติปฏิบัติ แล้วจัดเป็นกิจกรรมให้นำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง คุณธรรมที่พึงงามจึงจะเกิดเพราะคุณธรรมไม่อาจทำด้วยการสอน แต่เพียงอย่างเดียว กิจกรรมเป็นหัวใจของการพัฒนา ในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัยที่พัฒนาขึ้น มีลักษณะคือ ด้านการสร้างบรรยากาศในการจัดกิจกรรม ครูผู้สอนยอมรับและเปิดโอกาสให้กับนักเรียน ให้นักเรียนมีความกล้าที่จะแลกเปลี่ยนประสบการณ์ แลกเปลี่ยนการเรียนรู้กับเพื่อน ให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ และเห็นคุณค่าในตนเอง และให้อิสระในความคิดของนักเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบมีคุณธรรมด้านความมีวินัยสูงขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดการเสริมสร้างคุณธรรมตามแนวพุทธและแนวคิดการปรับพฤติกรรมทางปัญญา ซึ่งมีความเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา และสอดคล้องกับ ธวัช ศรีรักษา (2555) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมกับคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม พบว่า โรงเรียนควรพัฒนาการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนในด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และด้านการประเมินผล และควรเน้นคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียนเกี่ยวกับการมีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคีและมีน้ำใจ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพบริบทที่แท้จริงของโรงเรียน
2. นำคู่มือการใช้รูปแบบและแผนการใช้กิจกรรมไปใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัย เพื่อเพิ่มความสนใจของผู้เรียน
2. ควรศึกษาการพัฒนาแบบกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมด้านความมีวินัย ตามแนวทางหรือแนวคิดแบบอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ไชยพร เรืองแท้. (2556). *บทบาทของสถานศึกษาในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ทีศนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัช ศรีรักษา. (2555, พฤษภาคม-สิงหาคม). ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมกับคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 2(2),46-51.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2556). *ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สถาพร สู้สุข. (2554). *การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการกำกับตนเองด้านความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพงษ์ จิตระดับ. (2551). *หลักสูตรสิทธิเด็กและการวางแผนท้องถิ่นเพื่อเด็กและเยาวชน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สถาบันแห่งชาติเพื่อพัฒนาเด็กและครอบครัว. (2553). *รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ คุณลักษณะและกระบวนการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุภาภา มะหิงษาเดช. (2555). *การพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อเสริมสร้างการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความ มีน้ำใจ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- Arend, B. (1999). *Practical Instructional Design : Applying the basics to your online course*. Retrieved in April 2013, from <http://leahi.kcc.hawaii.edu/org/tcon99/paper/arend.html>.
- Dobson, S.K. (1988). *Handbook of cognitive behavioral therapies*. Hutchinson, London : The Guilford Press.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining Sampling Size for Research Activities. *Education and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Parke, R. D., Ewall, W. & Slaby R. G. (1972). Hostile and Helpful Verbalizations as Regulator of Nonverbal Aggression. *Journal of Personality and Social Psychology*, 23(2), 1243-248.

Translated Thai References

- Chaiyaporn, R. (2013). *Role of School in Supporting Moral and Ethics to Students under the Office of Khon Kaen Primary Educational Service Area I* (Unpublished master's thesis). Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Bangkok, Thailand. [in Thai]
- Gitradub, S. (2008). *A Course on Child Rights and Planning for Local Development for Children and Youth B.E. 2008*. Bangkok : Chulalongkorn University. [in Thai]
- Kammanee, T. (2010). *A Science of Teaching*. 13th edition. Bangkok : Chulalongkorn. [in Thai]
- Ministry of Education. (2008). *The Core Curriculum of Basic Education*. Bangkok : The Agricultural Co-operative Federation of Thailand Press. [in Thai]
- National Institute for Child and Family Development. (2010). *A Complete Study on the Characteristics and Process in Virtue and Ethics Instilling in Thailand*. Bangkok : Mahidol University. [in Thai]
- Susook, S. (2011). *A Development of a Causal Model of Self-Regulation in Discipline of Lower Secondary School Students* (Unpublished master's thesis). Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand. [in Thai]

- Sriraksa, T. (2012). A Relationship between the Promotion of Morals, Ethics and Basic Virtues of Students in Schools under the Offices of Nakhon Phanom Educational Service Area. *Nakhon Phanom University Journal*, 2(2), 46-51. [in Thai]
- Thoomthong, B. (2013). *Theories and Development of Instructional Model*. Mahasarakham : Mahasarakham University. [in Thai]
- Mahingsadet, S. (2012). *A Development of the Guidance Activity Packages by Using Group Work to Reinforce Moral Reasoning in Consideration* (Unpublished Master's Thesis). Buriram Rajabhat University, Buriram, Thailand. [in Thai]